

‘ಅಪ್ಪ’ನಾಗದ ಅಸಮರ್ಥತೆಯ ನೋವಿನಲ್ಲಿ

ಸಂತಾನ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ದಂಪತಿಯನ್ನು ಆಪ್ತ ಸಲಹೆಗೆಂದು, ಖಿನ್ನತೆಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆಂದು ಸ್ತ್ರೀರೋಗ ತಜ್ಞರು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ಪತ್ನಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ಸುಮಾರು 30 ವರ್ಷ, ಪತಿಗೆ ಸುಮಾರು 34 ವರ್ಷ. ಇಬ್ಬರೂ ಮಗು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತ ಸುಮಾರು 2 ವರ್ಷಗಳೇ ಕಳೆದಿದ್ದವು. ಸ್ತ್ರೀರೋಗ ತಜ್ಞರು ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕಳಿಸಲು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ, ಪತಿಗೆ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಖಿನ್ನಮನಸ್ಸು. ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯೂ ಬಿಸಿರು ಕಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬ ನೆಗೆಟಿವ್ ಟೆಸ್ಟ್ ಬಂದಾಕ್ಷಣ ಪತಿಗೆ ಏರುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಪ, ಅದನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕಲು ಆತ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವರ್ತನೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಮಧ್ಯೆ ಕಲಹಗಳಿಗೆ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ದೂಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗಂತೂ ಪತಿ ಪತ್ನಿ ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನೆದುರು ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ತಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಸಂದೇಹ, ತಮ್ಮನ್ನೇ ತಾವು ಹಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ‘ಅಳುವುದು ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ವತ್ತು’ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪನಾಗದ ಯುವಕ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದು ಹೀಗೆ - ‘ಪ್ರತಿಬಾರಿ ಇವಳು ಬಸುರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾದ ತಕ್ಷಣ ನನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೆ ಮೇಡಂ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಯಾವುದಾದರೂ ಪೆಟ್ಟು ತಂದೆಯಾಗದ ಅಸಮರ್ಥತೆ ತಂದಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿತೇನೋ ಅಂತ ಅನುಮಾನ ಕಾಡುತ್ತೆ. ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ತಪ್ಪು ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ಗಂಡಸಾದ ನಾನು ಅಳೋ ಹಾಗಿಲ್ಲಲ್ಲ! ನನ್ನ ಅಳು ಹೊರಗೆ ಬರೋದು ಕೋಪವಾಗಿ!’.

ಸಂತಾನಹೀನತೆ, ಅಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಾಗದಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೀಗ ಪ್ರತಿ 8 ದಂಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದು ಸಂಕಷ್ಟದ-ನಿರಾಸೆ-ಹತಾಶೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ. ಆದರೆ ಪುರುಷರಿಗೆ ನಿರಾಸೆ-ಹತಾಶೆಗಳನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕುವ ದಾರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಲು ಕಡಿಮೆ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಪುರುಷರ ಭಾವನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಅಪರೂಪ. ಸಹಜವಾಗಿ ಇದರಿಂದ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಅದುಮಿಟ್ಟ ಭಾವನೆಗಳು ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು, ಕೋಪ-ಸ್ವಂತೆಗೆ ದಾರಿಯಾಗುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ‘ಮಕ್ಕಳಾಗುವಿಕೆ’ಯನ್ನು ನಾವು ‘ಪುರುಷತ್ವ’ದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ‘ನಾನು ಗಂಡಸು’ ಎನ್ನುವುದನ್ನು

ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಪವಿತ್ರ
ಮನೋವೈದ್ಯ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ

ನಿರೂಪಿಸುವ ದಾರಿ ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ಎಂದು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೆರಡೂ ವಿಭಿನ್ನ ವಿಚಾರಗಳೇ ಆದರೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಪುರುಷರೂ ತಮ್ಮ ಪುರುಷತ್ವದ ಮುಖ್ಯ ಗುರುತೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಾಗದಿದ್ದಾಗ ಅವರನ್ನು ಕಾಡುವ ‘ನಾನು ನಪುಂಸಕ/ ಕೈಲಾಗದವ/ ನನ್ನ ಪುರುಷತ್ವವೇ ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದ’ ಎಂಬ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ ಭಾವದ ಮೂಲವಿದು. ತಮ್ಮ ವಂಶ ಮುಂದುವರಿಯಲಾರದು, ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳೂ ಜೊತೆಯಾಗುತ್ತವೆ.

ನೋವು-ವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುರುಷರು ಯಾರ ಬಳಿಯೂ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲೇ ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ ಕುಸಿದಿರುವ ತಮ್ಮ ಘನತೆ ಮತ್ತು ಷುಕೆಗಳಿಗಿಡೀತು ಎಂದು ಕಳವಳಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪತ್ನಿ ತನ್ನ ದುಖ ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ತಾನು ತನ್ನ ಅಳಲನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸದೆ, ಅದುಮಿಡುವುದೇ ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಬಲು ಸಾಮಾನ್ಯ.

ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಬಾಡಿಗೆ ತಾಯ್ನ, ಕೃತಕ ಗರ್ಭಧಾರಣೆ, ದಾನಿ ವೀರ್ಯದಿಂದ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪುರುಷರು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾನಸಿಕ ತೊಳಲಾಟಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇದು ಕೃತಕ/ಅಸಹಜ ರೀತಿ, ಹಾಗಾಗಿ ಮಗು ನನ್ನದಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಭಾಯಿಸುವ ಕೌಶಲ - Coping skill. ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರ/ಸಹೋದರಿಯರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು; ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಮುಂದೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬುವುದು. ಇದು ಮತ್ತೆ ಪತ್ನಿಯ ಜೊತೆ ವಿರಸಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಋತುಚಕ್ರದ ಏರುಪೇರಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳಾಗದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಬಹುದಷ್ಟೆ. ಹೀಗೆ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನತೆ-ಮಾನಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ರಸದೂತ-ಹಾರ್ಮೋನುಗಳ ಏರುಪೇರನ್ನೇನೂ ಉಂಟು ಮಾಡಲಾರದು. ಆದರೆ ಸಂತಾನಹೀನತೆಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಪತಿ-ಪತ್ನಿ ಸೇರುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೋಪ-ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಸಂಭೋಗದ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಸಹಕರಿಸದಿರಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪುರುಷನಲ್ಲಿಯೂ ಬಂಜೆತನ ನಿವಾರಣೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿಬಿಡಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗದ ವೇಳೆ ಉಂಟಾಗುವ ಅಸಮರ್ಥತೆ ಕ್ರಮೇಣ ಪತ್ನಿಯ ಮೇಲೆ, ಶೀಲದ ಸಂಶಯದ ಭ್ರಮೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವುದು; ಹಿಂದೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬ ಅನುಭವದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸದಿರುವುದು; ‘ಅಪ್ಪ’ನಾಗದೆಯೂ ‘ಪುರುಷ’ನಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು; ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಸಲಹೆ-ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು; ನಿಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು (ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ವ್ಯಾಯಾಮ, ನಿಯಮಿತ ದಿನಚರಿ, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಹವ್ಯಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ) ಉಪಯುಕ್ತ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಗುವನ್ನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಲಹೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಪ್ರಯೋಗ ಮುಖೇನ ಪಡೆದರೂ/ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಪ್ರೀತಿಸಲು, ನಿಮ್ಮ ದಾಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇರಬಾರದು. ■